

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Rękosiewicz	SSO Witold Rękosiewicz
Protokolant: stażysta Magdalena Żabińska	

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w L.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 29 grudnia 2017 r. nr(...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w L. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmE 86/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) decyzją z dnia 29 grudnia 2017 r. nr (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 3a w zw. z art. 11 i 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220 z późn. zm., dalej: Pe) w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r. nr 133, poz. 924, dalej: Rozporządzenie 2007) orzekł, że:

1. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w L. (Przedsiębiorca, Odbiorca, powód) w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w L. przy ul. (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne co podlega karze pieniężnej określonej w art 56 ust 1 pkt 3a tej ustawy.

2. za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzył powodowi karę pieniężną w kwocie 1 021 zł.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w L. w złożonym odwołaniu zaskarżyła decyzję Prezesa URE w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie:

1. art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe w zw. z art. 11, art. 11c ust. 2 pkt 2 i ust. 3 oraz art. 11d ust. 1 i ust. 3 Pe, a także art. 30 ust. 1 Pe w zw. z art. 6, 7 oraz 8 k.p.a. oraz art. 2 i art. 42 ust. 1 Konstytucji RP przez nałożenie na powoda przedmiotowej kary pieniężnej za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych przez (...) w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., chociaż niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 Pe nie jest objęte sankcją art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe.,

2. art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe w zw. z art. 11, art. 11c ust. 2 pkt 2 i ust. 3 oraz art. 11d ust. 1 i ust. 3 Pe, a także art. 30 ust. 1 Pe w zw. z art. 6, 7 oraz 8 k.p.a. - przez nałożenie na powoda przedmiotowej kary pieniężnej za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikających z art. 11d ust. 3 Pe, pomimo iż powód nie świadczył usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej,

3. art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe w zw. z art. 11c ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 11d ust. 1 i ust. 3 Pe., a także § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Rozporządzenie 2007) - przez nałożenie na powoda przedmiotowej kary pieniężnej za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych przez (...) w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., chociaż ograniczenia te zostały wprowadzone z naruszeniem przepisów prawa, w szczególności bez zastosowania wszelkich dostępnych środków służących zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;

4. art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe w zw. z art. 11 ust. 1, 3, 6, 6a oraz 7, art. 11c ust. 2 pkt 2, art. 11d ust. 3 Pe., a także § 1 i § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (Dz.U. poz. 1136, dalej: Rozporządzenie 2015) oraz § 8 ust. 1 i ust. 2, § 9, § 10 i § 11 Rozporządzenia 2007 r. - przez nałożenie na powoda przedmiotowej kary pieniężnej za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikających z art. 11 i art. 11d ust. 3 Pe opierając się na planie ograniczeń w poborze energii elektrycznej, pomimo że powód zawarł umowę z dnia 8.11.2014 r. z (...) S.A. Oddział (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr UD (...), w której strony określiły jako moc umowną 3400 kW. zaś jako moc bezpieczną 1500 kW.

Na podstawie podniesionych zarzutów powód wniósł o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania administracyjnego w całości,

ewentualnie odstąpienie od wymierzenia kary,

2. zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Powołując się na przepisy ustawy Prawo energetyczne powód zwrócił uwagę, że w ramach wymienionych w art. 11c ust. 2 Pe działań podejmowanych w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego - (...) S.A. (...), pominął zawarty w art. 11c ust. 2 pkt 1 Pe obowiązek podjęcia wraz z użytkownikami oraz odbiorcami energii elektrycznej wszelkich działań mających na celu usunięcie zagrożenia oraz zapobieżenie jego negatywnym skutkom, wprowadzając od godziny 10:00 w dniu 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Zarzucił, że operator nie podjął prób rozwiązania zaistniałej sytuacji i nie poinformował powoda o zaistniałym problemie. W wyniku zaniedbań operatora powód został zmuszony do ograniczenia poboru energii elektrycznej, co ze względu na produkcję w systemie linii produkcyjnych i konieczność realizacji zobowiązań wobec kontrahentów (odbiorców i dostawców) jest niemożliwe. Zdaniem powoda z art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe nie wynika, że karze pieniężnej podlega podmiot, który nie zastosował się do ograniczeń wprowadzonych przez (...) na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe. Przedsiębiorca podniósł, że przepisy o charakterze administracyjno-karnym muszą być interpretowane w sposób ścisły, bez stosowania wykładni rozszerzającej. Odmienny pogląd naruszałby normę

zawartą w art. 42 Konstytucji RP. Zarzucił, iż Prezes URE błędnie przyjął dzień 10 sierpnia 2015 r. jako początek okresu ograniczenia poboru, którego przekroczenie zagrożone jest karą ze względu na brak przesłanek do takiego rozszerzenia podstaw odpowiedzialności powoda. Rozszerzenie przez Prezesa URE odpowiedzialności przedsiębiorców poza wyznaczoną przepisami wymienionymi w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe uznał powód za niedopuszczalne. Stwierdził, że art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe może stanowić podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostawie i poborze energii, elektrycznej na terenie RP lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 Pe., jednak niezastosowanie się do tych ograniczeń nie jest zagrożone karą pieniężną, o której mowa w art. 56 ust. 2 pkt 3a Pe. Nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanego, że podstawą prawną do wprowadzenia przez (...) w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. ograniczeń był art. 11d ust. 3 Pe, który nie ma zastosowania do powoda, jako odbiorcy energii. Ponadto niezastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 Pe w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. nie mogło skutkować sankcją, ponieważ ograniczenia te zostały wprowadzone z naruszeniem przepisów prawa, wobec braku podjęcia działań uprzedzających opisanych w art. 11c ust. 2 pkt 1 Pe, które mogły zapobiec zagrożeniu bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, albo przynajmniej dać odbiorcom czas niezbędny do przygotowania się do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń. Powód powołał się na obowiązującą od dnia 8 listopada 2014 r. umowę zawartą z (...) S.A. Oddział (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr UD (...), w której określono moc umowną na 3400 kW, a moc bezpieczną na 1500 kW. Stwierdził, że plan ograniczeń nie jest też źródłem prawa czy aktem administracyjnym. Skoro strony umowy o świadczenie usług dystrybucji przez zawarcie nowej umowy, dokonały zmian w stosunku umownym, co miało bezpośredni wpływ na treść planu ograniczeń, uległ on dezaktualizacji i strony związane były jedynie nowo zawartą umową, na podstawie której powinien być ustalony nowy plan ograniczeń. Jednak w obowiązujących przepisach brak nałożonego na odbiorców obowiązku aktualizacji planu ograniczeń czy jego weryfikacji. Powód nie zgodził się, że plany ograniczeń można weryfikować tylko raz w roku, bo wyłączałoby to z regulacji podmioty, które uruchomiły produkcję po ustaleniu planów ograniczeń mimo ustalenia mocy umownej powyżej 300 kW., Wskazał, że przy prawidłowym ustaleniu planu, zgodnie z obowiązującą powoda umową i przepisem § 9 Rozporządzenia 2007 r., czyli po uwzględnieniu mocy umownej i bezpiecznej oraz równomiernego obniżania mocy dla stopni od 12-tego do 19-tego zarzucane powodowi przekroczenia nie miałyby miejsca, z wyjątkiem godz. 13.00 w dniu 11 sierpnia 2015 r. Przy uwzględnieniu powyższego przekroczenie wynosiłoby maksymalnie 0,104 MW (przy równomiernym obniżaniu mocy o 0,211 MW na każdy stopień). Zdaniem Przedsiębiorcy niezrozumiałe jest, dlaczego w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes URE przy wylczeniu przekroczeń uwzględnił moc umowną (zmieniając ją z 2,9 MW na 3,4 MW), a nie uwzględnił ustalonej mocy bezpiecznej i obowiązku równomiernego obniżania mocy dla stopni od 12 do 19, co stoi w sprzeczności z treścią § 9 pkt. 2 i 3 Rozporządzenia w sprawie ograniczeń. Nie zgodził się ze stanowiskiem Prezesa URE, że moc umowna określona została na podstawie umowy z 8 listopada 2014 r., a moc bezpieczna obowiązywała zgodnie z planem ograniczeń. Podniósł, że strony po ustaleniu planu ograniczeń dokonały zmiany łączącego je stosunku umownego, co miało wpływ na treść przedmiotowego planu. W zw. z tym treść tego planu ograniczeń uległa dezaktualizacji, a strony wiązały postanowienia umowy i w oparciu o nie można ustalać dopuszczalny pobór mocy w razie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że w obowiązującym dla powoda planie ograniczeń moc umowna została określona na poziomie 3400 kW w godzinie (dla 20 stopnia zasilania 1100 kW), czyli powyżej wielkości 300 kW wskazanej w § 5 pkt 1 Rozporządzenia 2007, a powód nie podlegał ochronie przed ograniczeniami na mocy § 6 tego Rozporządzenia. W zw. z tym powód był zobowiązany do stosowania się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. przez OSP a następnie Radę Ministrów ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Prezes URE wskazał, że powód zawarł dnia 8 listopada 2014 r. z (...) S.A. umowę świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej. W § 3 ust. 1 załącznika do tej umowy przewidziano możliwość wprowadzenia ograniczeń poboru mocy elektrycznej. Informacje o wielkości dotyczących powoda ograniczeń wynikają z Planu wprowadzenia ograniczeń, który został przekazany powodowi przez operatora systemu dystrybucyjnego ((...)) (...) S.A. pismem z 1 sierpnia 2014 r. L.dz. (...). W okresie 10-11 sierpnia 2015 r. powód przekroczył dopuszczalny pobór energii łącznie o 0,3405500 MW w godzinie. Dane zawarte w planie ograniczeń zostały określone na podstawie łączącej powoda z (...) umowy świadczenia usług

dystrybucji i brak podstaw do uznania, że na Przedsiębiorcy nie ciążył obowiązek dostosowania się do wprowadzonych w sierpniu 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

W odniesieniu do zarzutów naruszenia art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe w zw. z art. 11, art. 11c ust. 2 pkt 2 i ust. 3 oraz art. 11d ust. 1 i ust. 3 Pe., a także art. 30 ust. 1 Pe w zw. z art. 6, 7 oraz 8 k.p.a. oraz art. 2 i art. 42 ust. 1 Konstytucji RP, pozwany wskazał, że przepis karny jakim jest art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe obejmuje swoją sankcją niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wprowadzonych na podstawie art. 11d ust. 3 Pe i nie ma konieczności obejmowania sankcją ograniczeń, o których mowa w art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe oraz powoływania tego przepisu w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe, gdyż faktycznie takie odesłanie stanowiłoby dwukrotne objęcie sankcją tych samych ograniczeń - przez wskazanie materialnoprawnej podstawy do ich wprowadzenia (tj. art. 11d ust. 3) oraz poprzez wskazanie przepisu określającego okres, na który ograniczenia takie można ustanowić (tj. art. 11c ust. 2 pkt 2). Niedostosowanie się przez powoda do ograniczeń zostało objęte sankcją poprzez odesłanie w przepisie karnym z art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe do art. 11, 11c ust. 3 i 11d ust. 3 Pe, ponieważ w istocie to przepis art. 11d ust. 3 stanowi materialnoprawną podstawę do wprowadzenia powyższych ograniczeń. OSP wprowadzając z dniem 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze mocy odwołał się do art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe określając na tej podstawie okres i zakres terytorialny wprowadzanych ograniczeń. Pozwany podkreślił, że podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej stanowi art. 11d ust. 3 Pe. Podniósł, iż w odwołaniu powód nie wykazał, w jakim zakresie powołane przez niego przepisy art. 30 ust. 1 Pe w zw. z art. 6, 7 oraz 8 k.p.a. oraz art. 2 i art. 42 ust. 1 Konstytucji RP zostały naruszone. Sprzeciwił się zarzutowi naruszenia art. 2 i art. 42 Konstytucji RP. Wskazał, że powód faktycznie przekroczył dopuszczalny pobór mocy mimo, iż był zobowiązany do przestrzegania planu ograniczeń. W ocenie pozwanego decyzja została wydana z poszanowaniem zasady nullum crimen sine lege.

Zarzut naruszenia art. 56 ust.1 pkt 3a Pe w zw. z art. 11, art. 11c ust. 2 pkt 2 i ust. 3 oraz art. 11d ust. 1 i ust. 3 Pe, a także art. 30 ust. 1 Pe w zw. z art. 6, 7 oraz 8 k.p.a. - przez nałożenie na powoda kary pieniężnej za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikających z art. 11d ust. 3 Pe, mimo, iż powód nie świadczył usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej pozwany ocenił jako niezrozumiałą i nie mającą zastosowania do stanu faktycznego sprawy, oraz bezpodstawny.

Zarzut dotyczący naruszenia art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe. w zw. z art. 11c ust. 2 pkt 2 i ust. 3 oraz art. 11d ust. 1 i ust. 3 Pe, a także § 3 ust. 2 Rozporządzenia 2007 r. pozwany uznał za nietrafiony. Podkreślił, że ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. wprowadzone zostały przez OSP zgodnie z obowiązującymi przepisami. Informacje o wielkości danych dotyczących odbiorcy ograniczeń, które obowiązywały odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., wynikały z umowy z (...) oraz planu ograniczeń przekazanego odbiorcy przez (...) pismem z 1 sierpnia 2014 r. L.dz. (...). Zaznaczył, iż ustalona dla powoda moc umowna wynosiła powyżej 300 kW i Przedsiębiorca został zakwalifikowany do grupy podmiotów uznanych przez ustawodawcę za mające istotny wpływ na Krajowy System Elektroenergetyczny.

W odpowiedzi na zarzut naruszenia art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe. w zw. z art. 11 ust. 1, 3, 6, 6a oraz 7, art. 11c ust. 2 pkt 2, art. 11d ust. 3 Pe, a także § 1 i § 2 Rozporządzenia 2015 r. oraz § 8 ust. 1 i ust. 2, § 9, § 10 i § 11 Rozporządzenia 2007 r. - przez nałożenie na powoda kary pieniężnej za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikających z art. 11 i art. 11d ust. 3 Pe opierając się na planie ograniczeń w poborze energii elektrycznej, pomimo że powód zawarł umowę z dnia 8 listopada 2014 r. z (...) S.A. o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, w której strony określiły jako moc umowną 3400 kW. zaś jako moc bezpieczną 1500 kW, pozwany wskazał, że na etapie tworzenia planu ograniczeń powód powinien wykazać się starannością, aby zapewnić ochronę swojej działalności. Zauważył, iż celem ustalania planów ograniczeń jest eliminowanie zagrożeń dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Przepisy Rozporządzenia z 2007 r. mają zastosowanie na etapie ustalania planów ograniczeń a nie ich do realizacji. Przedsiębiorca powinien wprowadzić ograniczenia w poborze energii elektrycznej do umownie określonej wysokości. Niezależnie od przedstawionego stanowiska Prezes URE wskazał, że w zaskarżonej decyzji moc umowna została określona zgodnie z treścią umowy tj. 3400 kW, a nie wartością wynikającą z planów ograniczeń tj. 2900 kW. Zarzut nieuwzględnienia mocy bezpiecznej zgodnie z treścią umowy tj. 1500 kW, a nie jako wskazano w zaskarżonej decyzji 1100 kW Prezes URE uznał za niezasadny, gdyż powód przekroczył

ograniczenia w 11 stopniu ograniczeń tj. w zakresie mocy umownej wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. Moc bezpieczna nie została zatem przekroczona, nawet gdyby uznać, że jej wartość opiewała na 1100 kW.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. prowadzi działalność gospodarczą w obiekcie zlokalizowanym przy ul. (...) w L..

W piśmie z dnia 1 sierpnia 2014 r. L.dz. (...) (...) S.A. jako operator systemu dystrybucyjnego przesłał powodowi Plan ograniczeń poboru mocy obowiązujący w okresie od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. W toku postępowania administracyjnego powód przedstawił kopię tego planu z datą wpływu 14 sierpnia 2014 r., o czym świadczy pieczęć odbiorcy na piśmie (k. 53-55 akt adm.)

W toku postępowania administracyjnego (...) S.A. w piśmie z dnia 31 października 2017 r. wyjaśniła, że zgodnie z planem ograniczeń ustalona korespondencyjnie z Odbiorcą na okres od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. moc bezpieczna przy 20 stopniu zasilania wynosiła 1100 kW. W dniu 8 listopada 2014 r. Odbiorca zawarł z (...) umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, w której Odbiorca wskazał moc bezpieczną na poziomie 1500 kW. Plan ograniczeń na okres 1.09.2014 r. – 31.08.2015 r. został ustalony w oparciu o uprzednio obowiązującą powoda moc umowną – 2900 kW oraz moc bezpieczną -1100 kW. W trakcie ustalania planu ograniczeń na okres 1.09.2014 r. – 31.08.2015 r. Odbiorca nie kwestionował wartości przyjętych w przesłanym mu Planie ograniczeń. (k.78-80 akt adm.)

W dniu 8 listopada 2014 r. powód zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie dystrybucji energii elektrycznej UD- (...), w której moc umowna określono na 3400 kW a moc bezpieczną na 1500 kW. (k. 35-36 akt adm.)

W złożonym w toku postępowania administracyjnego piśmie z dnia 31 października 2017 r. (...) S.A. przedstawiła proces tworzenia corocznych planów ograniczeń, zgodnie z którym w marcu każdego roku na podstawie listy odbiorców pozyskanej z systemu billingowego, po weryfikacji pod kątem wykluczenia podmiotów wyłączonych z obowiązku stosowania się do ograniczeń na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r., tworzony był wykaz odbiorców ujętych w planie ograniczeń na nadchodzący sezon. Do tych odbiorców wysyłane było pismo z prośbą o opracowanie i przesłanie propozycji indywidualnego planu ograniczeń zgodnie z zasadami opisanymi w § 9 Rozporządzenia 2007r. Na podstawie odpowiedzi od odbiorców z propozycją swoich planów ograniczeń, po weryfikacji co do zgodności z wymaganiami § 9 Rozporządzenia ustalany był ostateczny, dla każdego z odbiorców indywidualny plan ograniczeń. Jeśli odbiorca w danym roku nie odpowiedział na pismo (...), jego plan ograniczeń na dany okres był powielany z planu obowiązującego w okresie poprzednim, po dostosowaniu go do aktualnych na czas tworzenia planu mocy umownych. Natomiast jeśli odbiorca w danym roku nie odpowiedział na pismo i nie obejmowały go poprzednie plany ograniczeń, jego plan tworzony był przez (...) w oparciu o dostępne informacje m.in. z uwzględnieniem mocy umownej zapisanej w systemie billingowym w czasie tworzenia planu, przenosząc jej wartość do 11 stopnia zasilania. Następnie zbiorczy plan ograniczeń, będący sumą indywidualnych planów wszystkich odbiorców, przekazywany był do (...) S.A. celem złożenia zatwierdzenia przez Prezesa URE. Po zatwierdzeniu planów ograniczeń przez Prezesa URE, niezwłocznie przesyłano odbiorcom powiadomienia o obowiązującym ich planie ograniczeń na kolejny okres od 1 września danego roku do 31 sierpnia kolejnego roku. Jeśli odbiorca nie kwestionował wartości przyjętych w przesłanym mu indywidualnym planie ograniczeń, (...) uznawał, że odbiorca zaakceptował plan i będzie stosował jego zapisy w okresie obowiązywania planu do czasu następnej aktualizacji. Indywidualne plany ograniczeń odbiorców w okresie od początku procesu ich opracowywania do końca ich obowiązywania tj. od marca danego roku do 31 sierpnia kolejnego roku nie były aktualizowane. Mogły być korygowane jedynie w sporadycznych wypadkach na uzasadniony wniosek odbiorcy. (k.78-80 akt adm.)

(...) S.A. z siedzibą w K. jako Operator Systemu Przesyłowego (dalej: (...) lub OSP), w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości określonych w Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowych (IRiESP), spowodowanych m. in. sytuacją pogodową i hydrologiczną (wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach) oraz wynikającego z niej ograniczenia w pracy części elektrowni, stwierdził wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3

pkt 16d Pe i - na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe - wprowadził od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały do godziny 24:00 dnia 11 sierpnia 2015 r.

Dnia 10 sierpnia 2015 r. OSP, działając w oparciu o art. 11c ust. 3 PE, zgłosił właściwemu ministrowi oraz Prezesowi URE konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 Pe, tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidującego na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła.

Komunikaty o obowiązujących stopniach zasilania, wprowadzonych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, były ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie (...) o godzinie 7:55 i 19:55 oraz na stronach internetowych operatorów. (fakty powszechnie znane, również znane Sądowi z urzędu.)

Powód dodatkowo został indywidualnie powiadomiony przez pracowników służb ruchu o wprowadzonych ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i konieczności dostosowania się do nich w dniu 10 sierpnia 2015 r. o godz. 9:16 wiadomością e-mail na adres (...) oraz telefonicznie w dniu 10 sierpnia 2015 r. o godz. 12:25. (k.78-80 akt adm.)

Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które przewidywało te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla odbiorców energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW. (fakty znane Sądowi z urzędu.)

Na podstawie informacji przedstawionych przez (...) S.A. Prezes URE ustalił, że powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiekcie przy ul. (...) w L..

Pismem z dnia 22 czerwca 2017 r. o znaku (...) Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie.

Powód na etapie postępowania administracyjnego przyznał, że nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń. Wyjaśniał, iż było to uzasadnione charakterem i zakresem działalności zakładu powoda, w którym niemożliwe było natychmiastowe dostosowanie się do wprowadzonych ograniczeń ze względu na możliwość uszkodzenia maszyn i ogromnych strat finansowych. Podnosił również argumenty analogiczne do przedstawionych w odwołaniu od zaskarżonej decyzji.

Pismem z dnia 9 listopada 2017 r. o znaku (...) zawiadomiono powoda o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy do dnia 24 listopada 2017 r. z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w wyznaczonym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. Powód w dniu 21 listopada 2017 r. zapoznał się z materiałem zgromadzonym w toku postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie i w piśmie z dnia 27 listopada 2017 r. złożył dodatkowe wyjaśnienia w sprawie. (k.95-102 akt adm.)

Wartość przekroczenia przez powoda dopuszczalnego poboru mocy (MW w godzinie) dla obiektu powoda przy ul. (...) w L. wyniosła: 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0325000 (MW w godzinie); 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,3080500 (MW w godzinie) Całkowite przekroczenie przez powoda dopuszczalnego poboru mocy w tym obiekcie wskazanych dniach wyniosło 0,3405500 MW w godzinie.

W roku 2016 powód osiągnął łączny przychód w wysokości (...) zł. (przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi, pozostałe przychody operacyjne oraz przychody finansowe; k.66 akt adm.)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia stron, oraz fakty powszechnie znane. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były przez strony kwestionowane.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W myśl art. 11 ust. 1 pkt 2 Pe w przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które polegają na ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej (art. 11 ust. 3 pkt 1 Pe).

Zgodnie z art. 11d ust.1 Pe, w sytuacji wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w następstwie zdarzeń, o których mowa w art. 11c ust. 1, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego podejmuje wymienione w tym przepisie działania. W szczególności zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 Pe OSP, po wyczerpaniu wszystkich możliwych działań zmierzających do pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną wydaje odbiorcom końcowym, przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej, polecenia zmniejszenia ilości pobieranej energii elektrycznej lub odłączenia od sieci urządzeń i instalacji należących do tych odbiorców, zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń.

Ponadto w art. 11d ust. 3 Pe ustawa stanowi, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

W ramach posiadanych uprawnień, w myśl art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. W zw. z tym, stosownie do treści art. 11d ust. 2 Pe, użytkownicy systemu, w tym odbiorcy energii elektrycznej, w okresie wykonywania działań, o których mowa wyżej, są obowiązani stosować się do poleceń operatora systemu elektroenergetycznego, o ile wykonanie tych poleceń nie stwarza bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe, stanowiącym podstawę odpowiedzialności powoda w sprawie niniejszej, karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 Pe.

W wydanym na podstawie delegacji ustawowej, zawartej w art. 11 ust. 6 Pe Rada Ministrów wydała w dniu 23 lipca 2007 roku przez rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Rozporządzenie 2007 r.). Określono w nim sposoby wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami, zakresy planów wprowadzania ograniczeń oraz sposoby określania w nich wielkości tych ograniczeń a także sposoby podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika, że w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. powód niestosował się do wprowadzonych przez (...) ograniczeń zmniejszenia ilości pobieranej energii elektrycznej zgodnie z doręczonym mu i obowiązującym w tym okresie planem wprowadzania ograniczeń. Wobec stwierdzenia, że powód nie dostosował się do wprowadzonych przez OSP ograniczeń Prezes URE zobowiązany był do nałożenia na powoda kary pieniężnej zgodnie z art. 56 ust.1 pkt 3a Pe.

Powołany przepis odwołuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 Pe. Rzeczywiście jako podstawa prawna do wprowadzenia przez OSP ograniczeń w poborze energii elektrycznej był powołany w komunikacie z dnia 10 sierpnia 2015 r. art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe, który

nie jest sankcjonowany art. 56 ust. pkt 3a Pe. Jednak podstawę prawną dla działań podjętych przez OSP w oparciu o art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe stanowił, mający charakter ogólny, przepis art. 11d ust. 3 Pe. W stosunku do tego przepisu art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe ma charakter uszczegóławiający. Zasadniczą podstawę prawną dla działań operatora podjętych w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe stanowi więc regulacja zawarta w art. 11d ust. 3 Pe. To właśnie w artykule 11d ust. 3 Pe ustawodawca wskazał, że w wypadku występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Jest to więc norma ogólna w stosunku do przepisu art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe, który jedynie precyzuje, w jakim przedmiocie i terminie operator może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W szczególności art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe wskazuje, że może to nastąpić jedynie w odniesieniu do dostarczania i poboru energii i tylko do czasu wejścia w życie przepisów wydanych przez Radę Ministrów na podstawie art. 11 ust. 7 Pe, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Z powyższego wynika, że podstawą wprowadzenia przez (...) ograniczenia w dniu 10 sierpnia 2015 r. był przepis art. 11d ust. 3 Pe, wprost sankcjonowany w art. 56 ust 1 pkt 3a Pe.

Na marginesie wskazać należy, że przy tworzeniu regulacji dotyczącej wprowadzania przez operatorów ograniczeń w poborze energii elektrycznej doszło do naruszenia zasad techniki prawodawczej, ponieważ przepis uszczegóławiający powinien być usytuowany w akcie normatywnym po przepisie natury ogólnej. Takie konfiguracja przepisów ustawy może wywoływać po stronie odbiorców wątpliwości interpretacyjne, które można wyeliminować poprzez wykładnię, dokonaną przy użyciu różnych metod wykładni prawa.

Dokonana powyżej wykładnia językowa przepisu art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe i art. 11d ust. 3 Pe wprost wskazuje na możliwość sankcjonowania przez przepis art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe zachowania odbiorców, którzy dopuścili się naruszenia ograniczeń w poborze energii wprowadzonych w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe, skoro, jak była o tym mowa wyżej, jest to uprawnienie dla operatora przewidziane w art. 11d ust 3 Pe.

Jakkolwiek w demokratycznym państwie prawa zakłada się pierwszeństwo wykładni językowej (uchwała Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03; postanowienia Sądu Najwyższego z 20 lipca 2005 r., I KZP 25/05; z 31 sierpnia 2005 r., V KK 426/04.), to jednak powszechnie uznawane jest za konieczne posiłkowanie się także subsydiarnie wykładnią systemową oraz wykładnią funkcjonalną (uchwała Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2006 r., I KZP 53/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2004 r., III KK 112/04; uchwała Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03; uchwała Sądu Najwyższego z 19 maja 2015 r., III CZP 114/14; wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2008 r., II CSK 650/07). Odstępstwo od jasnego i oczywistego sensu przepisu wynikającego wprost z treści przepisu mogą jedynie uzasadniać szczególnie istotne i doniosłe racje prawne, społeczne, ekonomiczne lub moralne (tak uchwała Sądu Najwyższego z 14 października 2004 r., III CZP 37/04, wyrok Sądu Najwyższego z 21 lipca 2004 r., V CK 21/04, uchwała Sądu Najwyższego z 20 lipca 2005 r. I KZP 18/05). Dopuszcza się również odstępstwa od wyniku zastosowania wykładni językowej, gdy wynik ten prowadzi do rażąco niesprawiedliwych lub irracjonalnych konsekwencji (uchwała Sądu Najwyższego z 19 maja 2015 r., III CZP 114/14, OSNC 2015 nr 12, poz. 134; wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2008 r., II CSK 650/07, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r., I PK 409/02, OSNP 2004 nr 19, poz. 334).

W ocenie Sądu, mając na względzie powyższe uwagi, brak innych, niż wynikające z wykładni językowej argumentów, które pozwalałyby na zmianę kierunku wykładni art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe i art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe oraz art. 11d ust. 3 Pe. Wykładnia systemowa i celowościowa jedynie wzmacniają argumentację, że niezastosowanie się przez odbiorców do ograniczeń w poborze energii elektrycznej wprowadzonych przez operatora sieci przesyłowej w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe w zw. z art. 11d ust. 3 Pe oraz wprowadzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r. w oparciu o przepis art. 11 ust. 7 Pe podlega sankcji określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe.

Odwołując się do wykładni celowościowej należy wskazać, że wyraźnym celem wszystkich analizowanych przepisów stanowiących podstawę do wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej jest usunięcie zagrożeń dla

systemu elektroenergetycznego m.in. przed niekontrolowanymi awariami systemu z powodu jego przeciążenia i tym samym zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej. Realizacja tego celu jest niezwykle istotna właśnie w aspekcie zagwarantowania bezpieczeństwa energetycznego kraju, dlatego ustawodawca dla zabezpieczenia jego realizacji wprowadził sankcje w postaci kar administracyjnych dla podmiotów, które nie stosują się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii. Zatem także ze względu na cel uregulowań należy przyjąć, że zamiarem regulacji ustawowej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe było objęcie sankcją zachowania polegającego na niestosowaniu się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii i tym samym wymuszenie na adresatach normy, a więc także odbiorcach energii, wprowadzenia ograniczeń, dla których podstawę prawną stanowi nie tylko przepis art. 11 ale również przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe w zw. z art. 11d ust. 3 Pe, skoro były one wprowadzane w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii.

Interpretując powołane regulacje za pomocą reguł wykładni systemowej wskazać należy, że umiejscowienie przepisu w danym akcie prawnym wynika z racjonalnego działania prawodawcy. Z takiej wykładni może wynikać wniosek, że przepis umieszczony niżej ma mniejsze znaczenie ze względu na treść przepisu położonego wyżej. Jednak jak już wskazano, w art. 11c i 11d Pe doszło do wadliwej z punktu widzenia techniki legislacyjnej regulacji wprowadzania ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej, poprzez umiejscowienie przepisu o mniejszym znaczeniu (art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe) przed przepisem o charakterze nadrzędnym, jakim jest art. 11d ust. 3 Pe, stanowiący generalną kompetencję dla operatora systemu przesyłowego do wprowadzenia ograniczeń w przesyłaniu i dystrybucji energii elektrycznej. Ze względu na założenie spójności systemu prawa i jego logiczności, nie można uznać, że brak wyraźnego odwołania się w normie sankcjonującej art. 56 ust. 1 pkt 3a do art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe świadczy o woli ustawodawcy zwolnienia od sankcji niesubordynacji odbiorców, dla których podstawę dla wprowadzenia ograniczeń stanowił art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe. Zdaniem Sądu to właśnie dążenie do wykładni w duchu spójności systemu prawa musi prowadzić do jedyne logicznego wniosku, że wystarczające jest jednak wskazanie przez ustawodawcę jako sankcjonowanego art. 11d ust 3 Pe., skoro to on w istocie stanowi podstawę do wprowadzenia ograniczeń w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe. Przyjęcie, że wprowadzenie znacznie dalej idących ograniczeń, dla których podstawę stanowi przepis art. 11d ust. 3 Pe., byłoby sankcjonowane w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe, a wprowadzenie tych ograniczeń w znacznie mniejszym rozmiarze, bo odnoszącym się tylko do poboru prądu i to tylko na okres maksymalnie 72 godzin, sankcjonowane już by nie było, należy uznać za nieracjonalne. To właśnie zasada spójności systemu prawnego i jego logiczności nie pozwala na taki kierunek wykładni analizowanych norm prawa.

Dla wykładni przepisu art. 56 ust 1 pkt 3a Pe istotna jest także wykładnia logiczna art. 11 ust. 2 pkt 2 Pe, posługująca się metodą logiczną „argumentum a maiori ad minus”- „jeśli wolno więcej to tym bardziej wolno mniej”. Jeśli zatem przepis art. 11d ust. 3 Pe, do którego wprost odnosi się art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe, stwarza operatorom systemu przesyłowego uprawnienie do wprowadzenia ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji, nie wprowadzając w nim żadnych ograniczeń m.in. czasowych, to przepis art. 11 ust. 2 pkt 2 Pe wprowadzający te ograniczenia czasowe (maksymalnie do 72 godzin) i rzeczowe (dostarczania i poboru energii), jest niewątpliwie przepisem szczególnym w stosunku do art. 11d ust. 3 Pe, gdyż nie rodzi on sam w sobie uprawnień po stronie operatora systemu przesyłowego do wprowadzenia takich ograniczeń, a jedynie ogranicza jego uprawnienia przyznane mu w przepisie art. 11d ust. 3 Pe. Zatem operator systemu przesyłowego wprowadzając ograniczenia, o jakich mowa w art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe, działa zawsze także w oparciu o przepis art. 11d ust. 3 Pe, gdyż to ten przepis stanowi źródło jego uprawnień do wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej nawet jeśli wprost przepis ten nie zostanie powołany w zarządzeniu o wprowadzeniu ograniczeń.

Niedostosowanie się odbiorcy do każdego ograniczenia dla którego podstawę stanowił przepis art. 11d ust. 3 Pe., a więc także tych wprowadzonych z powołaniem się na regulację art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe., stanowi realne zagrożenie dla bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, gdyż tylko w takich sytuacjach ograniczenia mogą być wprowadzane. Dla zagwarantowania tego bezpieczeństwa istotne więc jest, aby istniały realne instrumenty prawne pozwalające na sankcjonowanie zachowania, które temu bezpieczeństwu zagraża. Jeśli ustawodawca wprowadził możliwość, aby w sytuacji nagłego zagrożenia o bezpieczeństwo systemu energetycznego mógł zadbać operator systemu przesyłowego poprzez ograniczenie poboru energii, to właśnie z punktu widzenia tego bezpieczeństwa konieczne jest, aby istniała

także możliwość sankcjonowania wprowadzonych ograniczeń. Szczególnie istotne jest, aby w takich nagłych stanach, w których organy państwa nie są jeszcze w stanie podjąć decyzji, istniała możliwość natychmiastowego podjęcia kroków, które uchronią system energetyczny przed katastrofalną i rozległą awarią - tzw. blackoutem.

Z tego względu tak ważne są regulacje ograniczające odbiorców, w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, w poborze energii elektrycznej ze względu na zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej. Właśnie dla swej skuteczności i dla zapewnienia tego bezpieczeństwa, muszą one mieć gwarancje przestrzegania tych ograniczeń. Tymi gwarantami są m.in. kary pieniężne, które są nakładane na podmioty nieprzestrzegające tych ograniczeń. Administracyjne kary pieniężne nie mają bowiem wyłącznie charakteru sankcji karnych, gdyż ich funkcja nie ogranicza się do represji za naruszenie nakazów bądź zakazów ustawowych, ale równie istotna jest ich funkcja prewencyjna i dyscyplinująca, motywująca adresatów norm sankcjonowanych do ich respektowania.

Jeśli by przyjąć prezentowaną w odwołaniu wykładnię, że sankcje z art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe nie podlegają ograniczeniom wprowadzonym przez (...) na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe., to istnienie tych ostatnich regulacji nie miałoby najmniejszego sensu, skoro odbiorcy nie musieliby się do nich dostosowywać i mogliby w stanach zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej nie respektować ograniczeń wprowadzanych przez operatora systemu przesyłowego. Taka interpretacja byłaby całkowicie pozbawiona sensu, bo to właśnie podjęcie natychmiastowych działań, w tym jak najszybsze zmniejszenie poboru mocy w razie jego ograniczeń, jest najistotniejsze w sytuacji istnienia realnego zagrożenia. W razie braku powiązania wynikającego z art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe uprawnień OSP z sankcją z art. 56 ust. 2 pkt 3a Pe uprawnienie to byłoby iluzoryczne, a regulacja art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe nie miałaby racji bytu.

Dla wzmocnienia argumentacji o sankcjonowaniu przepisem art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe wprowadzonych przez (...) na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe ograniczeń warto także wskazać, że Prezes URE uzyskał w art. 11 ust. 4 i 5 Pe kompetencje do kontroli przestrzegania stosowania ograniczeń maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej, wprowadzonych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego kraju. Konsekwencją posiadania tych uprawnień jest również zobligowanie w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe Prezesa URE do nałożenia kary pieniężnej na podmioty nie respektujące wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii.

Zdaniem Sądu możliwą podstawą prawną dla odpowiedzialności odbiorców za niedostosowania się do ograniczeń wprowadzonych przez operatora systemu przesyłowego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe może być również przepis art. 11c ust. 3 Pe, do którego także odwołuje się art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe. Przepis ten stanowi, że operator systemu elektroenergetycznego powiadamia niezwłocznie ministra właściwego ds. gospodarki oraz Prezesa URE m.in. o podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej. Jeśli więc przepis art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe sankcjonuje niestosowanie się do ograniczeń w poborze energii wprowadzonych w oparciu o tę właśnie regulację art. 11c ust. 3 Pe., to niewątpliwie można przyjąć, że ustawodawca w ten sposób sankcjonuje ograniczenia wprowadzone także na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe przez operatora systemu przesyłowego. Wprawdzie przepis art. 11c ust. 3 Pe sam w sobie stanowi podstawy do wprowadzenia ograniczeń przez operatora systemu przesyłowego, ale wskazuje na ograniczenia już wprowadzone przez tego operatora („o podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia zagrożenia”), a tym samym możliwe jest powiązanie odpowiedzialności z art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe z ograniczeniami wprowadzonymi w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe, do którego art. 11c ust. 3 Pe niewątpliwie się odnosi.

Z powyższego wynika, że brak jest jakichkolwiek racji, które uzasadniałyby przyjęcie argumentacji powoda, iż przepis art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe nie sankcjonuje naruszenia ograniczeń wprowadzonych przez (...) z powołaniem się na art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe, dla którego faktyczną podstawą prawną działania był przepis art. 11d ust. 3 Pe.

Zdaniem Sądu brak także argumentów natury społecznej, ekonomicznej lub moralnej, które pozwalałyby odstąpić od dokonanej powyżej wykładni. Przedstawiona wykładnia nie prowadzi do rażąco niesprawiedliwych lub irracjonalnych konsekwencji. Akcentuje jednoznaczną wolę ustawodawcy do zapobiegania zagrożeniom, ale i eliminacji już powstałych zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej.

Zaznaczyć jednocześnie należy, że przepis art.11d ust.3 Pe dotyczy odbiorców energii, na których powyższy przepis w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 3a nakłada obowiązek dostosowania się do ograniczeń w poborze energii elektrycznej, nie zaś wyłącznie podmiotów prowadzących usługi związane z przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, jak sugeruje powód w drugim z zarzutów odwołania.

W odniesieniu do zarzutu nałożenia na Powoda przedmiotowej kary pieniężnej za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych przez (...) w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., chociaż ograniczenia te zostały wprowadzone z naruszeniem przepisów prawa, w szczególności bez zastosowania wszelkich dostępnych środków służących zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, z pominięciem dyspozycji art. 11c ust.2 pkt.1 Pe Sąd wskazuje, że ani art. 11d ust.3 ani art. 11 c ust.2 pkt. 2 Pe, ani też żaden inny przepis Pe nie uzależnia możliwości wprowadzenia przez OSP ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii od uprzedniego podjęcia, na podstawie art.11c ust.2 pkt 1 Pe „we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkich możliwych działań przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom”. W ocenie Sądu OSP podejmując decyzję o wprowadzeniu ograniczeń miał na uwadze konieczność natychmiastowego zapobieżenia katastrofalnym skutkom długotrwałych upałów oraz niskich poziomów rzek i innych zbiorników wodnych na Krajowy System Elektroenergetyczny i w tej sytuacji podjęcie innych działań okazało się niewystarczającym środkiem zapobiegawczym. Jak poinformowały (...), w dniu 10 sierpnia 2015 r. głównym powodem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej były „ograniczenia zdolności wytwórczych elektrowni z uwagi na utrzymujące się, ekstremalne trudności w chłodzeniu elektrowni z otwartym obiegiem chłodzenia, ubytki na pracujących blokach, awaryjne odstawienia i przekwalifikowania na postoje awaryjne”. Wobec powyższego, ograniczenie poboru energii elektrycznej okazało się jedyną możliwością zapobieżenia niekontrolowanym przerwom w dostawie prądu. Ponadto w odwołaniu powód nie wskazał jakie, jego zdaniem, inne środki zapobiegawcze powinny podjąć (...) przed wprowadzeniem ograniczeń w poborze energii elektrycznej.

Odnosząc się do argumentów powoda, iż ustalony w 2014 r. na kolejny okres od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. plan ograniczeń, nie uwzględniał zmienionej na 3400 kW mocy umownej oraz mocy bezpiecznej 1500 kW określonej w umowie z dnia 8 listopada 2014r., wskazać należało, że plany ograniczeń sporządzane są corocznie na kolejny rok. Tak więc w sierpniu 2015 r. powoda obowiązywał plan ograniczeń przesłany pismem z dnia 1 sierpnia 2014 r., do którego powód nie zgłosił uwag. Zmiana mocy umownej w ciągu kolejnego roku od sporządzenia planów nie ma znaczenia, gdyż ewentualna modyfikacja planu ograniczeń następowała dopiero przy sporządzaniu planu na kolejny rok tj. na okres od 1 września 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r. Zmiana planu ograniczeń może nastąpić w trakcie okresu, na który plan został wprowadzony, tylko na uzasadniony wniosek odbiorcy. Wymaga to jednak ze strony odbiorcy inicjatywy. Powód w odwołaniu nie wskazał, że po zawarciu w dniu 8 listopada 2014 r. z (...) nowej umowy o świadczenie usług dystrybucji podejmował jakiegokolwiek działania prowadzące do zmiany ustalonego dla niego planu ograniczeń na okres 1 września 2014 r. - 31 sierpnia 2015 r. W przepisach ustawy brak jest regulacji prawnej nakładającej na odbiorców obowiązek aktualizacji planu ograniczeń, jednak to na powódzie jako odbiorcy spoczywa obowiązek podejmowania takich działań, aby plan ograniczeń odpowiadał zapotrzebowaniu na energię jego zakładu produkcyjnego. W przypadku zaniedbania kwestii weryfikacji planu ograniczeń i przekroczenia ustaleń wynikających z obowiązującego planu ograniczeń to powód ponosić będzie konsekwencje przewidziane w art. 56 ust.1 pkt 3a Pe. Współdziałanie z (...) na etapie ustalania planu ograniczeń na okres od 1.09.2014 r. do 31.08.2015 r. oraz po zawarciu 8 listopada 2014 r. nowej umowy w taki sposób, aby ustalony dla niego plan ograniczeń uwzględniał proces technologiczny i związane z nim odpowiednie wartości poboru energii dla poszczególnych stopni zasilania leżało więc w interesie samego powoda. (...) nie posiada bowiem wiedzy o zapotrzebowaniu odbiorców w tym zakresie w odniesieniu do poszczególnych stopni zasilania. Jeśli powód nie miał możliwości natychmiastowego ograniczenia poboru energii do wartości wskazanych w planie ze względu na proces technologiczny zakładu, powinien był to zgłosić do (...), czego jednak nie uczynił. Zgodnie z przepisem art.355 § 2 k.c. od powoda jako od podmiotu profesjonalnego można wymagać podwyższonego poziomu staranności w prowadzonej działalności gospodarczej. W tej sytuacji stwierdzić należało, że powód nie weryfikując planu ograniczeń pod kątem zawartej w listopadzie 2014 r. nowej umowy

z (...) nie dochował należytej staranności jakiej należy wymagać od podmiotu gospodarczego. Na powyższą ocenę nie może mieć wpływu okoliczność, że konieczność wprowadzenia ograniczeń nie występowała od wielu lat. Podnoszenie przez profesjonalistę tego rodzaju argumentacji jest nie do zaakceptowania.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że z uwagi na specyfikę procesu technologicznego Odbiorcy natychmiastowe ograniczenie poboru mocy w dniu 10 sierpnia 2015 r. było niemożliwe. Lecz powód jako podmiot profesjonalny, powinien przewidywać taką ewentualność i na podstawie przepisów Rozporządzenia 2007 r. uzgodnić z (...) plan ograniczeń w taki sposób, aby wprowadzenie ograniczeń nie zakłóciło działalności jego zakładu. Należy przypomnieć, iż karalność na podstawie art. 56 ust.1 pkt.3a Pe ma charakter obiektywny, nie uznaniowy. Prezes URE nie może odstąpić od wymierzenia kary z tego tylko względu, iż przekroczenie dopuszczalnego poboru energii nastąpiło z racjonalnych powodów.

Niemniej jednak warto zauważyć, że przy obliczaniu wielkości przekroczenia mocy, pozwany wziął pod uwagę okoliczność zmiany mocy umownej z 2900 kW do 3400 kW w umowie z dnia 8 listopada 2014 r. Dlatego dla 11 stopnia zasilania pozwany przyjął wartość mocy umownej obowiązującej powoda w sierpniu 2015 r. - 3400 kW, a nie wartość wynikającą planu ograniczeń - 2900 kW. Powód przekroczył ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w 11 stopniu ograniczeń, (tj. moc umowna), zatem przyjęte przez Prezesa URE rozwiązanie było korzystne z punktu widzenia obliczania przekroczenia poboru mocy przez powoda i znalazło odzwierciedlenie w niższym wymiarze kary. Natomiast moc bezpieczna (20 stopień zasilania) nie została przez powoda przekroczona, nie ma zatem znaczenia, że Prezes URE przyjął jej wartość zgodnie z obowiązującym powoda planem ograniczeń, nie zaś 1500 kW zgodnie z umową z dnia 8 listopada 2014r., gdyż nie miało to wpływu na wysokość kary pieniężnej.

Zdaniem Sądu nie można jednak podzielić argumentacji powoda, że „skoro strony umowy o świadczenie usług dystrybucji dokonały zmian w stosunku umownym (w tym wypadku przez zawarcie nowej umowy), co miało bezpośredni wpływ na treść planu ograniczeń, przez co uległ on dezaktualizacji i strony związane były jedynie nowo zawartą umową, na podstawie której powinien być ustalony nowy plan ograniczeń”. Procedura ustalania planów ograniczeń unormowana została w Rozporządzeniu z lipca 2007 r. Rozporządzenia Rady Ministrów są źródłami powszechnie obowiązującego prawa. Nie ulega wątpliwości Sądu, iż § 8 pkt 2 i § 12 pkt 11 Rozporządzenia 2007 statuują obowiązek odbiorców do dostosowania się do obowiązujących ich planów ograniczeń. W tym kontekście nie można podzielić poglądu powoda, iż zawarta w dniu 8 listopada 2014 r. umowa miała pierwszeństwo stosowania wobec ustalonego dla powoda w 2014 r. planu ograniczeń. Ponadto należy wskazać, że art. 385§1 k.c. nie mógł mieć zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż plan ograniczeń nie jest wzorcem umowy.

Skoro niewątpliwe było, że Przedsiębiorca nie zastosował się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii, istniały podstawy prawne do zastosowania wobec niego art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe. Należy podkreślić, że nakładana przez Prezesa URE kara pieniężna ma charakter obligatoryjny, gdyż powołany przepis nie ma charakteru uznaniowego lub warunkowego (karze pieniężnej podlega ten, kto..). Stosownie do treści przepisu art. 56 ust. 3 Pe wysokość kary pieniężnej, o której mowa m.in. w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z art. 56 ust. 6 Pe ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Ponadto, według art. 56 ust. 6a Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Zdaniem Sądu w przypadku przekroczenia poboru energii, o stopniu szkodliwości decyduje sam charakter czynu i jego znaczenie dla zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a w konsekwencji dla bezpieczeństwa energetycznego kraju. Należy mieć na uwadze, że energia elektryczna we współczesnym świecie jest niezbędna dla funkcjonowania wszystkich obszarów aktywności zarówno państwa jak i każdego z członków społeczeństwa. Nietrudno sobie wyobrazić, jak katastrofalne mogą być skutki niekontrolowanych blackoutu, spowodowanych przekroczeniami krytycznych wartości podstawowych parametrów technicznych pracy systemu elektroenergetycznego na znacznym obszarze kraju. Stąd tak konieczna jest eliminacja zagrożenia dla bezpieczeństwa

dostaw energii elektrycznej, do jakiego prowadzi skumulowanie przekroczeń mocy przez wielu odbiorców. Przekroczenie dopuszczalnego poziomu poboru energii przez jednego z odbiorców jest wprawdzie często jedynie niewielkim elementem całkowitego przekroczenia, które jednak w ostateczności może doprowadzić do przeciążenia systemu elektroenergetycznego i jego niekontrolowanych wyłączeń. Jednak w takich sytuacjach nie sposób określić, który z odbiorców dopełnił krytycznego przekroczenia. Dlatego z punktu widzenia celu, jakiemu mają służyć ograniczenia w poborze mocy, należy przyjąć, że każde nawet niewielkie przekroczenie mocy nosi w sobie znaczny stopień szkodliwości. Tym samym w ocenie Sądu, w przypadku przekroczenia przez przedsiębiorcę poboru mocy nawet w nieznacznym zakresie, nie można uznać, że istnieją podstawy do odstąpienia od wymierzania kary w oparciu o przepis art. 56 ust 6a Pe, gdyż stopień szkodliwości nie jest znikomy.

Warto w tym miejscu wskazać, że głównym zadaniem (...) jest bilansowanie systemu elektroenergetycznego, w tym równoważenie bieżącego zapotrzebowania na energię elektryczną z dostawami tej energii w krajowym systemie elektroenergetycznym. Stąd w przypadku ograniczeń w dostawach energii (wynikających ze zmniejszonej produkcji energii) konieczne jest także wprowadzenie przez (...) ograniczeń w jej poborze (ograniczenie zużycia). W oparciu o indywidualne plany ograniczeń, takie jak ten, który został przedstawiony powodowi, OSP otrzymuje od każdego z operatorów tworzone przez nich zbiorcze plany ograniczeń. Na ich podstawie (...) decyduje, jaki poziom ograniczenia mocy może zostać osiągnięty przy każdym z wprowadzanych stopni zasilania. Może więc w oparciu o te dane, w sposób adekwatny dostosować wprowadzane ograniczenia w poborze mocy (ustalić właściwy stopień zasilania adekwatny do stwierdzonych ograniczeń w produkcji energii) do poziomu produkcji energii (zazwyczaj ograniczonego w przypadku wprowadzanych ograniczeń). To ograniczenie poboru powinno być każdorazowo dostosowane do poziomu faktycznych mocy wytwórczych i aby dokonać zbilansowania systemu w takich sytuacjach, konieczne jest precyzyjne określenie do jakiego poziomu ograniczenia poboru mocy, może doprowadzić każdy z wprowadzonych stopni zasilania. Jeśli wystarczające jest ograniczenie poboru mocy, jakie jest przewidywane na poziomie 15 stopnia zasilania, to nie ma potrzeby wprowadzać skrajnego ograniczenia na poziomie 20 stopnia zasilania. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że niedostosowanie się przez odbiorcę do ustalonego poziomu mocy dla każdego ze stopni zasilania, prowadzić może do istotnych zagrożeń i zakłóceń w pracy krajowego systemu elektroenergetycznego.

Jakkolwiek w niniejszej sprawie nie można mówić o celowym niedostosowaniu się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń, to jednak naruszenie reguł ostrożności w odniesieniu do tak ważnego dobra chronionego, jakim jest bezpieczeństwo krajowego systemu elektroenergetycznego, nie może pozostać obojętne dla oceny stopnia szkodliwości czynu.

Oceniając stopień zawinienia powoda, który jest istotny dla wymiaru kary, nie sposób abstrahować od faktu, że powód podlegał ograniczeniom w poborze energii elektrycznej przewidzianym dla niego indywidualnie i obowiązującym w planie ograniczeń, który był mu corocznie przedstawiany i którego w momencie przedstawiania nie kwestionował. Niedostosowanie się odbiorcy do planu ograniczeń wskazuje, że powód swoim zachowaniem doprowadził do poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa systemu elektroenergetycznego jako dobra chronionego ustawowo. W tym kontekście szkodą było narażenie tego systemu na niebezpieczeństwo.

Z uwagi na okres naruszenia przez powoda obowiązujących ograniczeń (10-11 sierpnia 2015 r.) podnoszone w odwołaniu zarzuty, dotyczące naruszenia zaskarżoną decyzją przepisów Rozporządzenia 2015, które weszło w życie z dniem 12 sierpnia 2015 r. i nie miało zastosowania w sprawie, nie mogły mieć wpływu na ocenę zaskarżonej decyzji.

Odnośnie podniesionych w odwołaniu zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego wskazać należało, że w ocenie Sądu Prezes URE w sposób wszechstronny i wyczerpujący przeanalizował zebrany materiał dowodowy, przedstawiając istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty i wyjaśniając przyczyny ich uwzględnienia bądź pominięcia. Wskazać należało, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontrydiktoryjnego postępowania cywilnego. W prowadzonym postępowaniu odwoławczym SOKiK nie ogranicza się wyłącznie do badania legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. SOKiK zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy,

przy uwzględnieniu obowiązujących w postępowaniu cywilnym zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązków stron w postępowaniu dowodowym. W świetle powyższego nawet gdyby przyjąć, iż w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to, o ile nie stanowią one podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, nie mogą one prowadzić do uchylenia decyzji i nie mogą być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312).

Kara w wysokości 1 021 zł, w kontekście informacji dotyczącej osiąganego przez powoda przychodu ma w istocie znaczenie symboliczne. Z pewnością nie przekracza możliwości płatniczych powoda i mieści się w granicach określonych w art. 56 ust. 3 Pe. Wysokość nałożonej decyzją na Przedsiębiorcę kary pieniężnej została ustalona na podstawie poziomu energii pobranej przez powoda w wyniku niedostosowania się do wprowadzonych ograniczeń w poborze. Kara w tej wysokości stanowi jedynie niewielki promil przychodów powoda i nie może w najmniejszym nawet stopniu wpłynąć na kondycję finansową przedsiębiorcy.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie jako bezzasadne - art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu, ustalając wysokość należnych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 720 zł, na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia odwołania.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.